

ویژه نامه اجلاس سازمان جهانی کار- ژوئن ۲۰۲۳

گرد آورنده : امیرجوهری لنگرودی

andishe.gbg@hotmail.com

فهرست مطالب:

- * یادداشت گردآورنده.
- * نامه رضا شهابی از زندان اوین
- * نامه سرگشاده علی نجاتی.
- * نامه سرگشاده کارگران، معلمان و تشکلهای مختلف کارگری ایران به شرکت کنندگان در یکصد و یازدهمین اجلاس سالانه سازمان جهانی کار ژنو!
- * کانون مدافعان حقوق کارگر: خطاب به کنفدراسیون اتحادیه های کارگری همزمان با برگزاری یکصد و یازدهمین کنفرانس سازمان جهانی کار
- * فراخوان تشکیل کمیته برگزاری تظاهرات در همبستگی و پشتیبانی از جنبش کارگری ایران در مقابل سازمان جهانی کار- ژنو در کلاب هاوس!
- * فراخوان تشکیل کمیته برگزاری تظاهرات/ ۹ ژوئن؛ اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس جهانی کار!
- * فراخوان سندیکاهاى کارگری فرانسه و سوئیس به تظاهرات در حمایت از فعالین کارگری و معلمی زندانی و در اعتراض به سرکوب ها در ایران!

* درخواست از اتحادیه های کارگری: از تظاهرات ۹ ژوئن علیه حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار حمایت کنید!

* در دفاع از کارگران ایران اقدامات اضطراری ضروری است!

* همبستگی با کارگران ایران در آستانه ی صد و یازدهمین اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار از کشور دانمارک!

* همبستگی با کمیته جنبش کارگری در ایران SWIE فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی IFIR .

* بیانیه مشترک نهادهای چپ و دموکراتیک: اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار!

* فراخوان تجمع در اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار و برای همبستگی با مبارزات کارگران در ایران!
* تریبون کارگری تلویزیون برابری: جنبش کارگری ، موقعیت کنونی آن و اجلاس سازمان جهانی کار

* گفتگوی رادیو همبستگی استکهلم با جمشید مهر در پشتیبانی از جنبش کارگری ایران مقابل سازمان جهانی کار – (ILO) ژنو میدان ملل

یادداشت امیرجواهری لنگرودی

سرکوبگران کارگران ایران را از سازمان جهانی کار اخراج کنید!

متحد و یکپارچه علیه حضور مزدوران جمهوری اسلامی که در هیکل قلبی نمایندگان کارگران ایران در یکصدویازدهمین اجلاس سازمان جهانی کار خود را جا زده اند، اقدام ورزیم!

امسال یکصدویازدهمین اجلاس سالیانه "سازمان جهانی کار" (ILO) در روزهای ۵ تا ۱۶ ژوئن ۲۰۲۳ در مقر این سازمان در ژنو برگزار می شود.

رژیم اسلامی ایران، نظامی برآمده از یک انقلاب توده ای استکه؛ سرکوب و ارباب را با مسخ انقلاب و واژگان آن، در جامعه ی ایران از آغاز و تا امروز ادامه داده است. رژیم اسلامی ایران از همان نخستین روز به دست گرفتن قدرت، کارگران را فاعله خواند و با

یک قانون کار به غایت ارتجاعی، تمامی نهاد ها و جمعاعات ، شوراهای و تشکلات مستقل برآمده از متن انقلاب اعم از شوراهای کارگری، دهقانی، کارمندی، شوراهای معلمان، بیکاران، زنان و ... خبرنگاران مستقل را آماج حملات باندهای سیاه اسلامی قرار داد. توگویی رسالت این نظام، سرکوب انقلابیون و مبارزان، تمامی کسانی بود که انقلاب را به مفهوم کنشگری انسانها در کلیه ی سطوح زندگی اجتماعی اعم از محیط کار یا زندگی خود میدانستندو اساسا برای آن و تعمیق آزادی و عدالت اجتماعی به پا خاسته بودند!

به همین دلایل مشخص بود که در ابتدای کار، شوراهای کارگری مستقل به ضرب چماق اسلام ناب محمدی، به شوراهای اسلامی تبدیل گشتند تا بمثابه پلیس مخفی و ابزار سرکوب واژه ی «اسلام» به اسم شب «سرمایه» بدل گردد. آنجا که می گفتند: «اسلام در خطر است» بدان معنا بود که سرمایه حضرات به خطر افتاده است. چنین بود که کارگران ایران باز همچون گذشته، از داشتن هرگونه تشکل مستقل و خودگردان محروم ماندند تا امنیت سرمایه در پناه اسلام سیاسی محفوظ بماند.

رژیمی با این صفات و مشخصات، در حالی که دهها مبارز و فعال شورایی و سندیکایی و اتحادیه ای اعم از زنان فعال - کارگر - معلم - بازنشسته- دانشجو - فعال محیط زیست - کولبر- سوختبر را به حبس های بلند مدت محکوم ساخته و کارگران را بیشرمانه و ددمنشانه در ملاء عام شلاق میزند، ریاکارانه به عنوان نماینده ی کارگران ایران در نشست های سالانه ی سازمان جهانی کار حضور می یابد و این حضور ننگین و نفرت آور، علیرغم تظاهرات هر ساله ی مخالفین نظام و مدافعات حقوق کارگران در برابر مقرارویایی سازمان ملل متحد در ژنو و اعتراضات کتبی کوشندگان ایرانی و سندیکاهای مستقل کارگری بین المللی، همچنان با بی تفاوتی این سازمان روبرو میشود.

پرسش اساسی این است که: چرا با وجود اعتراض طولانی مدت تشکلهای مستقل کارگران ایران، همچنان کسانی به عنوان نمایندگان کارگری از جانب نهادهایی مانند "خانه کارگر"، "شورای عالی نمایندگان کارگری"، "کانون عالی انجمنهای صنفی و شورای اسلامی کار" در اجلاس های سازمان جهانی کار شرکت می کنند که نه تنها منتخب کارگران ایران نبوده بلکه از اعضای تشکلهای دولتی کارگری هستند که در سرکوب و به انحراف کشاندن مبارزات کارگران ایران دخالت آشکار و مستقیم دارند؟

از این جهت کارگران ایران و نهادهای مستقل کارگری آنان را نه تنها به عنوان نماینده نمی شناسند بلکه بر طبق ماده ۲ اساسنامه "سازمان جهانی کار" که بر مستقل بودن نهادهای کارگری تاکید دارد، خواهان اخراج آنان از اجلاس امسال و خاتمه سیاست های مماشات گرانه با این نمایندگان دروغین کارگران ایران هستند.

باید افزود دولت جمهوری اسلامی نه تنها هیچ یک از مقاوله نامه های مختلف سازمان جهانی کار به ویژه مقاوله نامه ۸۷ درباره حق آزادی تشکل و حفاظت از حق سازمان یابی و مقاوله نامه ۹۸ در خصوص حق قراردادهای پیمان دسته جمعی را اجرایی کند و آنها را نقض و زیر پا می نهد اما همچنان تشکلهای مستقل کارگری را به شدت تمام مورد سرکوب قرار می دهد. برپایه آنچه که در نامه های دو فعال کارگری شناخته شده ایران، آقایان رضا شهابی از فعالان سندیکای کارگران شرکت واحد تهران و حومه از زندان

اوین و آقای علی نجاتی فعال بازنشسته سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، به اجلاس امسال فرستاده اند، هر یک آنان یادآور گشته اند: تنها در مدت یکسال گذشته دهها مورد از بازداشت، محاکمه و زندانی شدن فعالین کارگری و احضار آنان ثبت شده است... اتهامات اغلب این فعالان کارگری و صنفی "اقدام علیه امنیت ملی" یا "تبلیغ علیه نظام" و سایر اتهامات نخ نما اعلام می شود درحالی که "جرم" هریک آنان تنهادهای از حقوق کارگران است. بسیاری از این دستگیر شدگان با بدرفتاری ها و فشارهای زندان و خشونت های شدید روبرو اند. بخشی از آنان مشخصا آقای داوود رضوی به دلیل عدم رسیدگی درمانی و پزشکی و ممانعت از دریافت داروهای ضروری، با دشواری تمام دوران زندان خود را می گذرانند.

از اینرو ما همصدا با نامه رضا شهابی از زندان اوین و نامه سرگشاده علی نجاتی از کف خیابان و بسیاری فعالان دیگر، پژواک فریاد آنان علیه این حضور شرم آور نمایندگان قلبی کارگران خود گمارده رژیم اسلامی میشویم و به صدای بلند میگوییم: سازمان جهانی کار جای سرکوبگران کارگران نیست.

لذا ماهمه ی نهادهای، تشکلهای و فعالان سیاسی و کارگری را فرا میخوانیم تا در حرکت اعتراضی پیش رو، در تماس با نهادهای بومی و یا بین المللی کشور محل اقامت خود در سراسر جهان، همانند الگوی موفق "کلکتیوسندیکاهای کارگری فرانسه" و متحدین آنان، صدای اعتراض کارگران ستمدیده ی ایران بوده، خواهان اخراج نمایندگان حکومت سرکوبگر جمهوری اسلامی ایران از "سازمان جهانی کار" و جایگزینی آنان با نمایندگان راستین کارگران کشور ایران باشند.

همچنین صدای زندانیان سیاسی - عقیدتی در زندان هیا ایران باشید و آزادی یکایک آنان را بر زبان آورند.

از آنجا که بخشی از این سازمان جهانی سه جانبه گرا را نمایندگان کارفرمایان و دولتها تشکیل میدهند، تنها صدای یکپارچه ی نمایندگان سندیکایی، اتحادیه ای و کارگری مستقل از منافع دولت هاست که میتواند سرکوبگران کارگران ایرانی حاضر در این اجلاس را رسوا کنند و برای اخراج آنها اقدام ورزند!

**پیام رضا شهابی به نمایندگان اتحادیه های کارگری مستقل از دولت و کارفرما،
حاضر در کنفرانس سال ۲۰۲۳ سازمان جهانی کار!**

با دروذهای گرم،

من رضا شهابی هستم، راننده شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و عضو هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، از پشت دیوارها و میله های به هم تنیده ی زندان اوین به شما نمایندگان تشکل های کارگری مستقل از کارفرما و دولت حاضر در این نشست درود میفرستم.

از سال ۱۳۸۳، یعنی از بدو بازگشایی سندیکا من و همکارانم بارها بازداشت، اخراج، زندان، و شکنجه شده ایم. از سال ۱۳۸۹ تا سال ۱۳۹۶ به خاطر؛
- مبارزات اتحادیه ای

- مبارزه بر سر دفاع از حقوق کارگران

- مبارزه برای یک زیست انسانی و شرافتمندانه

با اتهامهای واهی و پرونده سازیهای دروغین

تحت شدیدترین سرکوبها قرار گرفتیم. من شخصا درین فاصله در زندان بودم و در آنجابه دلیل ضرب و شتم و شکنجه از ناحیه گردن و کمر تحت عمل جراحی قرار گرفتم.

در اردیبهشت ۱۴۰۱ به خاطر گفتگو و همفکری با همکاران راننده و اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد و سندیکاهای صنفی از جمله دو عضو سندیکای معلمان فرانسه، فعالین صنفی معلمان، بازنشستگان، نویسندگان، زنان، دانشجویان، دوباره به دلیل فعالیت صنفی و حق خواهی و اعتراض به وضعیت اسفبار دستمزد، معیشت، مسکن، بهداشت و آموزش کارگران، و بعد از روز جهانی کارگر ۱۴۰۱، مثل روال گذشته، با پرونده سازیهای دروغین و اتهامهای واهی و کذب مواجه شده ایم و کنشگران زیر یا هنوز در زندان هستیم، یا در انتظار ابلاغ احکام ظالمانه:

رضا شهابی، داوود رضوی، حسن سعیدی از سندیکای کارگران شرکت واحد
کیوان مهندی و آنیسا اسدالهی مدرس زبان انگلیسی و مترجمان سندیکای کارگران شرکت واحد،

ریحانه انصاری نژاد فعال کارگری، ژاله روحزاد، فعال بازنشسته ی معلمان رسول بدایق، جعفر ابراهیمی، محمد حبیبی، مسعود نیکخواه، اسکندر لطفی، شعبان محمدی از اعضای کانونهای صنفی معلمان، و همچنین تعدادی از حامیان و فرزندان کارگران.
رفقا و هم طبقه ایها،

نظام حاکم در کشور ما از بدو تاسیس، شمشیر را از رو بر تمام کارگران و مزدبگیران بسته، و اولین کارش خارج کردن سندیکاها و تشکلهای مستقل کارگری از قانون کار، محدود و جایگزین کردن آنها با تشکل های دولتی و فرمایشی و انتصابی یعنی خانه کارگر، شورای اسلامی کار و مجمع نمایندگان کارگران بوده که همگی زیر نظارت و هدایت حکومت و دولت همچون پلیس مخفی در کارخانه ها و کارگاهها فعالیت کرده و اجازه نمیدهند صدای اعتراض کارگران بلند شود و کارگران معترض را شناسایی و به نیروهای امنیتی یا مدیریت گزارش میکنند. به عنوان نمونه، در شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، شوراهای اسلامی کار رانندگان معترض را به حراست و شورای تامین استان معرفی کردند و به دستور نیروهای امنیتی در جلسات ساختگی "کمیته انضباط کار" کارگران حق طلب و معترض را اخراج کردند که خود ما از جمله ی آن کارگران

اخراجی هستیم. ما به دلیل تشکیل سندیکا بر اساس مقاوله نامه های ۹۸/ ۸۷ سازمان جهانی کار و حق خواهی و درخواست یک زندگی عادلانه، و اجرای طبقه بندی مشاغل سخت و زیان آور و... با گزارشات کذب تعدادی از اعضای شورای اسلامی کار و خانه کارگر به نیروهای امنیتی مستقر در کارگاهها از کار اخراج، بازداشت، و زندانی شدیم، و در حال حاضر هم دوباره به همان دلایل در زندان هستیم.

آخرین خبر این که در حالیکه ما بیش از یکسال است که در زندان بسر می بریم، پرونده جدیدی علیه حسن سعیدی، کیوان مهدی و خود من گشوده شده است.

دوستان گرامی،

در اجلاس شما، نمایندگان به ظاهر کارگری از ایران نیز شرکت دارند. آنها نمایندگان کارگران ایران نیستند، چون اساسا در یک روند دموکراتیک و به دور از اجبار و رعب و ترس از اخراج توسط مدیریت و نیروهای امنیتی و کارفرما انتخاب نشده اند. این افراد که با رأی گیری نمایشی، اگر اصلا انتخاباتی در کار بوده باشد، معرفی شده اند، فقط به خاطر منافع خود و برای استفاده از امتیازات و رانت دولتی هر آنچه کارفرما و دولت گفته انجام داده اند. آنها هرگز کنار کارگران نبوده اند، بلکه برعکس در تمام بزنگاهها علیه کارگران اقدام کرده اند. بر هیچکس پوشیده نیست که آنها ابزار و وسیله ای در دست کارفرما و دستگاه امنیتی حکومت هستند، ماشین امضا برای تائید اخراج کارگران و ظاهرسازی برای روندهای ظالمانه علیه طبقه کارگر هستند.

درد کارگران در ایران زیاد است و خارج از حوصله شما عزیزان. حرف نهایی ما با شما همکاران این است:

کشوری که پای مقاوله نامه ها و میثاقهای بین المللی سازمان جهانی کار را امضا میکند، از جمله مقاوله نامه های بنیادین کار که برای همه دولتهای عضو الزام آور هستند، نه تنها آنها را اجرا نمیکند، بلکه شرایط سخت تر و غیر انسانی تر برای تمام زحمتکشان و مزدبگیران، چه زن و چه مرد، در تمام کارگاهها، مدارس، بیمارستانها، شرکتهای پیمانکاری و خصوصی به وجود میآورد.

مزید بر این، تورم بالای ناشی از سیاستهای سوداگرانه و رانتی، کارگر را در وضعیتی از ضعف قدرت خرید قرار داده که حتی در شرایط شاغل بودن باز هم توان پرداخت بخشی از هزینه ها مانند اجاره مسکن را ندارد، اما در همان حال باز هم از ترس اخراج، زندان و شلاق خوردن باید به این شرایط غیر انسانی تن دهد. کارگری که نه تنها صدایی در اجلاسهای جهانی که به نامش برگزار میشوند ندارد، بلکه می بیند که این نهاد نیز به اشغال همان بانیان شرایط اسف بار زندگی او درآمده است.

کشوری که اجازه تشکیل سندیکا و تشکل مستقل را نمیدهد، حق مسلم کارگران برای اعتصاب را به جرم امنیتی بدل میسازد، و اجازه انتخاب نمایندگان کارگری در یک روند دموکراتیک را نمیدهد، و هر وقت صدای اعتراض کارگری بلند شده با اخراج و زندان و شلاق و شکنجه مواجه شده، همین دستگاه امنیتی نمایندگان انتصابی و فرمایشی خود را به نام نمایندگان مستقل کارگری به مجامع بین المللی از جمله اجلاسهای سازمان جهانی کار اعزام میکند. مگر میشود یک فرد نزدیک به سه دهه دبیر کل "خانه کارگر" باقی بماند، و همزمان ۶ دوره نماینده ی مجلسی باشد که همه از فیلترهای سفت و سخت و انتصابی آن آگاه هستند؟ و در تمام این دوران مصوبات بیشمار علیه کارگران تصویب شده است.

چطور است که اعضای خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار مستقیماً در سرکوب مجمع عمومی کارگران شرکت واحد نقش داشته اند و آن را جزو افتخار خود در خدمت به حکومت میدانند، اما باز هم خود را به اسم نماینده ی منتخب کارگران جا میزنند؟ چطور میتوان به این افراد تا جایی اعتماد کرد که آنها برای پستهای بالاتر در سازمان جهانی کار انتخاب شوند؟

از تک تک نمایندگان محترم کارگری در اجلاس سازمان جهانی کار تقاضا دارم به درخواست کارگران تحت ستم و ظلم ایران، که در شرایط نابرابر با کمترین امکانات صرفاً برای زنده ماندن تلاش میکنند، توجه داشته باشند. در این مدت دنیا به وضوح شاهد وقایع اسف بار و ستم و بهره کشی و خشونت بی نهایت علیه زحمتکشان، جوانان، زنان، و اقلیتهای این سرزمین بوده است، به طوری که دیگر اتهامات تکراری همچون پرونده سازیهای امنیتی، یا بهانه تراشیهای دیگر، نمیتواند دستهای خونین این آقایان را بشوید. از شما میخواهیم که در کنار کارگران ایران بایستید و؛

-این ماموران امنیتی را که به عنوان نمایندگان کارگران ایران به سازمان جهانی کار فرستاده اند، در هیئت مدیره سازمان جهانی کار یا در کمیته های کارگری و غیره نپذیرید، -خواهان اخراج آنها باشید،

-در انظار عمومی خواستار آزادی کلیه کارگران و فعالین صنفی زندانی باشید، -اجرای کامل مقوله نامه های سازمان جهانی کار بخصوص در رابطه با حق سازمانیابی، مذاکرات جمعی و آزادی تشکل را مطالبه کنید.

با همبستگی،

رضا شهابی،

زندانی اوین، تهران

۱۲ خرداد ۱۴۰۲

تماس با کانال تلگرامی سندیکای کارگران شرکت واحد:

[@Vahed_Syndica](https://www.vahed-syndica.com)

**نامه سرگشاده علی نجاتی به بهانه اجلاس سالانه
سازمان جهانی کار در ژنو**

صدای ما را از پشت میله های زندان و کف خیابان ها بشنوید!
من یک کارگر بازنشسته هستم که عمری در رنج و کار و زحمت زیسته ام.
زندگی و سرنوشت من به مانند میلیون ها کارگر دیگر با ستم و استثمار و فقر رقم خورده است.

ان زمان که من بعنوان یک کارگر شاغل در مراکز کار و تولید برای داشتن لقمه ای نان، نیروی کار خود را در اختیار صاحبان سرمایه قرار می دادم، ستم و استثمار و بردگی را با تمام وجودم درک کردم.

امروز در مقام یک کارگر بازنشسته صحبت می کنم، بازنشسته اجباری. کارگری که در جریان اعتراضات به حق در نیشکر هفت تپه با هزاران کارگر دیگر برای کسب مطالبات پایمال شده فریاد زدیم و به خیابان ها آمدیم تا شاید صدای ما شنیده شود و بتوانیم به حداقل هایی دست پیدا کنیم.

در ادامه اعتراضات پر شکوه کارگران هفت تپه در سال ۱۳۸۷ توانستیم با تلاش و همت کارگران مبارز و حق طلب، تشکل کارگری مستقل خود را با رای گیری ایجاد کنیم.
من و جمع دیگری از کارگران بعنوان هیئت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت، انتخاب و عهده دار مسئولیت شدیم.

اما دولت و حکومت مدافع صاحبان سرمایه در ایران تاب نیاورند و هجوم خود را به ما شروع کردند. از توطئه تا تفرقه اندازی، از تهدید و ارباب تا بازداشت و زندانی کردند، از سلول های انفرادی و نهایتا اخراج از محل کار.

این سرنوشت تمام کارگرانی است که در ایران تحت حاکمیت مدافعان ستم و استثمار بخوانند تشکل مستقل از دولت و کارفرما را به نیروی خود ایجاد کنند.

سهم من و تمامی اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و دیگر کارگرانی که مطالبه گر هستند و برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری تلاش می کنند، اخراج و زندانی بوده و هست.

نهاد های پلیسی امنیتی با اتهامات واهی اغتشاش گر، اقدام علیه امنیت ملی و جاسوس بیگانگان! به ما حمله ور می شوند.

جالب است که طی چند روز گذشته چندین تن از افراد دو تابعیتی که به اتهام جاسوسی! محاکمه و احکامی برای آنها صادر شده بود، با هواپیما به کشور های بیگانه! با دست گل برگردانده شدند، اما کارگران خوش نامی چون رضا شهابی، داود رضوی و حسن سعیدی که به اتهام کاملاً واهی و بی پایه و اساس جاسوسی تحت پوشش ملاقات با دو نفر فرانسوی بازداشت شده اند، همچنان در وضعیت بسیار بد و نا مساعدی در زندان های حاکمیت هستند .

این دروغ بزرگی است که رفقای ما را به آن بهانه بازداشت و زندانی کرده اند. جرم این عزیزان تنها ایجاد و تبلیغ و ترویج ایجاد تشکل های مستقل کارگری و کسب مطالبات پایمال شده کارگران بوده و هست.

در ایران ، کارگرانی که چندین ماه دستمزد خود را دریافت نکرده اند و ناچار می شوند به این بی حقوقی آشکار اعتراض کنند، بازداشت می شوند، و در بسیاری از موارد جریمه

نقدی شده و یا با احکام شلاق رو برو می شوند، یکی از نمونه های اینچنینی کارگران معدن طلای آق دره بود که ۱۶ نفر از این کارگران را با حکم دادگاه!! شلاق زده شدند. اینها تنها گوشه های بسیار کوچکی از یک واقعیت بزرگتری است که کارگران در ایران با آن دست و پنجه نرم می کنند.

فقر و نداری، استثمار، تبعیض و نابرابری ها، بیکاری و غارت و دزدی از سفره کارگران در ایران بر کسی پوشیده نیست. ایجاد تشکل های مستقل کارگری در ایران حرام و جرم محسوب می شود، جرمی غیر قابل بخشش!

حاکمیت تحمل شنیدن صدای حق طلبی کارگران را ندارد و هر گونه تشکل مستقل کارگری که به نیروی کارگران ایجاد شود را در نطفه خفه می کنند. طبق روال معمول در اجلاس سالانه سازمان جهانی کار، امسال هم افرادی تحت عنوان نماینده کارگران ایران در این اجلاس حضور خواهند داشت. این دروغ آشکاری است که این افراد نمایندگان کارگران هستند، همانطور که شما شرکت کنندگان اطلاع دارید، این افراد نماینده صاحبان سرمایه و حاکمیت ایران هستند و هیچ ربطی به منافع کارگران در ایران ندارند. همانطور که اطلاع دارید خانه کارگر، شورا های اسلامی کار و دیگر تشکل های ساخته حکومت، نهاد های پلیسی و امنیتی در محیط کار هستند که توسط پلیس و ارگان های سرکوب هدایت و رهبری می شوند.

نمایندگان تشکل های دست ساز حکومتی، منتخب کارفرمایان و نهاد های پلیسی و امنیتی هستند و هیچ ربطی به کارگران ندارند، چرا که انتخاب این افراد توسط کارگران صورت نمی گیرد و در بهترین حالت در زمان رای گیری کارگران را پای صندوق های رای، می کشانند تا به افرادی که توسط نهاد های سرکوبگر تایید و انتخاب شده اند، رای دهند. من و دیگر کارگران در ایران می دانیم که هیچ فریاد رسی وجود ندارد و ما باید فریاد رس خود باشیم، می دانیم که فعلا هیچ نهاد مستقل کارگری توانمندی در سطح بین المللی وجود ندارد تا بتوانیم با هم در همکاری باشیم و بعنوان یک طبقه جهانی از منافع خود در مقابل سرمایه داران، از خود دفاع کنیم.

اما امروز بر خود لازم دیدم تا این نامه سرگشاده را به بهانه برگزاری اجلاس سالانه سازمان جهانی کار، انتشار دهم تا یک بار دیگر اعلام کنم که افرادی که تحت عنوان نماینده کارگران ایران در اجلاس سالانه شرکت می کنند، نماینده ما کارگران نیستند، بلکه این افراد نماینده حکومت ضد کارگر و صاحبان سرمایه و کارفرما در ایران هستند. نماینده واقعی کارگران یا از محیط کار اخراج شده و یا در زندان هستند و یا پرونده های آنها در دادگاه ها !! مفتوح می باشد.

اجازه حضور نمایندگان کارفرمایان و حاکمیت جمهوری اسلامی ایران در اجلاس سالانه سازمان جهانی کار، نشان می دهد که اکثریت اعضای تشکیل دهنده این اجلاس، نمی توانند نمایندگان واقعی و مستقل کارگران باشند، اگر نمایندگان واقعی کارگران در این اجلاس سالانه حضور داشته باشند، قطعاً با حضور نمایندگان رژیم ایران مخالفت خواهند کرد و بر علیه سرکوب های این رژیم اعتراض خواهند داشت.

صدای ما کارگران را از پشت میله های زندان و از کف خیابان ها بشنوید. با وجود فضای سرکوب و اختناق، اعتراض پیگیرانه بازنشستگان، کارگران، پرستاران، معلمان در بخش های مختلف کار و تولید و خدمات، هر روز در ایران جاری است.

صدای نمایندگان کارگران را از پشت میله های زندان بشنوید، صدای رضا شهابی، حسن سعیدی و داود رضوی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که به جرم ایجاد و دفاع از تشکل های مستقل کارگری به بند کشیده شده اند، همچنین صدای سپیده قلیان که به خاطر دفاع از حقانیت کارگران هفت تپه در زندان می باشد و صدای ده ها و صد ها و هزاران صدای دیگری که پشت میله های زندان هستند.

صدای دانشجویان خبر نگاران، مدافعین محیط زیست، اقلیت های جنسی و جنسیتی، ملل تحت ستم، و ...، در کف خیابان و پشت میله های زندان بشنوید.

افراد ارسالی حاکمیت جمهوری اسلامی ایران که تحت عنوان نماینده کارگران به اجلاس سالانه سازمان جهانی کار دعوت شده اند، نماینده واقعی ما کارگران نیستند، اینها نمایندگان حاکمیت و صاحبان سرمایه ای هستند که صدای اعتراض را با گلوله جواب می دهند.

بلاشک و یقینا صدای خیزش ژینا را با شعار ژن ژیان نژادی را شنیده اید، حتما از قتل ۵۰۰ نفر در کف خیابان ها هم اطلاع دارید، از بازداشت ده ها هزار نفر و اعدام روزانه زندانیان، از دستمزد های بسیار نازل، از فقر مطلق و نداری، از همه چیز اطلاع دارید، حتما می دانید فرستادگان حاکمیت اسلامی ایران در اجلاس سالانه شما، از جنس ما کارگران نیستند، بر عکس اینها ضد کارگر، ضد تشکل های مستقل کارگری، ضد آزادی، و سرکوبگر هر نوع صدای حق طلبی کارگران و ستمدیدگانی هستند که برای رهایی مبارزه می کنند.

صدای ما را از پشت میله های زندان و کف خیابان ها بشنوید!
زنده باد اتحاد و همبستگی سراسری طبقه کارگر بر علیه سرمایه داران
علی نجاتی، کارگر بازنشسته سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
۱۳ خرداد ۱۴۰۲

**نامه سرگشاده کارگران، معلمان و تشکلهای مختلف کارگری ایران به شرکت
کنندگان در یکصد و یازدهمین اجلاس سالانه سازمان جهانی کار ژنو!**

نامه سرگشاده کارگران، معلمان و تشکلهای مختلف
کارگری ایران به شرکت کنندگان در یکصد و یازدهمین
اجلاس سالانه سازمان جهانی کار

**اخراج هیات جمهوری اسلامی
از آی ال او خواست ما کارگران**

۱۵ خرداد ۱۴۰۲ - پنجم ژوئن ۲۰۲۳

ما امضا کنندگان این نامه هیات‌های نمایندگی شرکت‌کننده در یکصد و یازدهمین اجلاس سازمان جهانی کار، را مورد خطاب قرار می‌دهیم و توجه آن‌ها را به سرکوب اعتراضات کارگران و مردمی در ایران جلب می‌کنیم.

طی سالیان گذشته، به‌خصوص در دو ساله اخیر سیاست‌های اقتصادی دولت ایران، فقر و فلاکت گسترده‌ای را برای عموم مردم، به‌ویژه برای مزدبگیران و کارگران ایجاد کرده‌است. قتل مهسا امینی (ژینا امینی) در شهریور ماه سال گذشته آتشی بر خشم مردم از اینهمه بی‌تأمینی و زندگی فلاکت‌بار زد و جنبش زن زندگی آزادی بر آمدی از این اوضاع و علیه کل بساط فقر و فلاکت و استثمار حداکثری حاکم است. اما جای بسی تأسف‌است که پاسخ اعتراضات برحق ما کارگران، ما معلمان، ما بازنشستگان و فعالین دفاع از حقوق کودک و ما مردم چیزی جز سرکوب گسترده نبوده است. از جمله در طول این جنبش عظیم مردمی چندین هزار از مردم دستگیر و زندانی شده‌اند که در میان آنان کودکان و دانش‌آموزان هم دیده می‌شوند.

همچنین بر اساس آمارها دستکم ۵۰۰ نفر به قتل رسیده‌اند. در همین راستا در دو سال اخیر فعالین کارگری، معلمان معترض و دیگر فعالین اجتماعی و تشکلهای صنفی مورد بیشترین سرکوب‌ها قرار گرفته‌اند. لیست شماری از این زندانیان عبارتند از:

کارگران و فعالین مدافع حقوق کارگر زندانی: کمال کریمی، شادمان عبدی، عبدالله خیرآبادی، سیروان محمودی، اقبال پیشکاری، هاجر سعیدی، خبات محمودی و حبیب‌الله کریمی، رضا شهابی، آرش جوهری، حسن سعیدی، نسرين جوادى، میلاد رابعی، عباس دریس، اسد مفتاحی، پیمان سالم، عرفان کهزاد، داوود رضوی، کیوان مهتدی، مهران رئوف، سپیده قلیان، ابوالفضل غسالی، و...

معلمان زندانی:

رسول بدایق، اسماعیل عبدی، جعفر ابراهیمی، عزیز قاسم‌زاده، انوش عادل، محمود صدیقی‌پور، فرزانه ناظران‌پور، هاشم خواستار، مهدی فتحی، حسین رمضانپور، امید شاه‌محمدی، محمد قناتی، فرزاد صفی‌خانپور، فاتح عثمانی، ناهید شیرپیشه، محمد حسین سپهری، غلامرضا اصغری، زینب هم‌رنگ، جواد لعل‌مهدی.

در کنار این افراد هم اکنون شماری از زنان معترض به جرم نداشتن حجاب و نیز دانش آموزان، دانشجویان و فعالین سیاسی دیگر که بخش عمده آنها از بازداشت شدگان جنبش زن زندگی آزادی هستند در زندانند.

همین لیست طویل نشان میدهد که در ایران چه خبر است و چگونه پایه ای ترین حقوق انسانی مردم نقض میشود.

از جمله حاکمیت آپارتاید جنسی و سرکوب زنان با چماق حجاب هم در سطح اجتماعی و هم در محیط های کار آنها را زیر بیشتر فشار و سرکوب قرار داده است.

از همین رو یک محور خیزش مردمی هشت ماه کنونی دفاع از حقوق زن است که خود را در شعار زن زندگی آزادی بیان میکند.

ما امضا کنندگان این نامه به عنوان بخشی از یک جنبش عظیم اجتماعی در حال غلیان و نیز بمثابة بخشی از جنبش کارگری معترض علیه وضع موجود، تلاش میکنیم که صدای این جنبش، صدای اعتراض همه کارگران و مردم معترض ایران باشیم.

ما از هیات های نمایندگی اتحادیه های شرکت کننده در این اجلاس درخواست داریم که این سرکوبگریها و نقض فزاینده حقوق کارگران و معلمان و به خصوص نقض حق تشکل یابی مستقل و حق برپایی تجمع و اعتراض که پایه ای ترین حقوق مردم در هر جامعه است را محکوم کنند.

ما از هیات های نمایندگی کارگری شرکت کننده در اجلاس همچنین میخواهیم که سرکوب تشکل های مستقل صنفی و کارگری و اعضای آنها توسط دولت ایران را محکوم کنند.

ما از نمایندگان کارگری حاضر در کنفرانس بین المللی کار می خواهیم که اعتراض خود نسبت به این اقدامات سرکوبگرانه را به هیات نمایندگی دولت ایران اعلام کنند.

این هیات ها ما کارگران، ما معلمان و ما مردم ایران را نمایندگی نمیکند.

نمایندگان «اتحادیه های کارگری» شرکت کننده از ایران، نمایندگان تشکلهای دولت ساخته هستند.

ما همچنین به مامشات سازمان جهانی کار با جمهوری اسلامی و سرکوبگریهایش اعتراض داریم.

در پایان ما امضا کنندگان این نامه به طور مشخص از هیات های کارگری شرکت کننده در اجلاس سالانه سازمان جهانی کار درخواست داریم موارد فوری زیر را به صورت ویژه در دستور کار اجلاس قرار داده و مصرا نه تقاضا داریم که در راستای تصویب و اجرایی کردن آنها تمام تلاش خود را به کار بندند:

الف) رفع فوری و بی قید و شرط تمامی اتهامات منتسب شده به تمامی فعالین صنفی محبوس در ایران و آزادی تمامی کارگران، معلمان و فعالین اجتماعی زندانی و دستگیر شدگان جنبش زن زندگی آزادی و همه زندانیان سیاسی و لغو فوری اعدامها.

ب) اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار و عدم اجازه به هیات این حکومت برای شرکت در اجلاس.

امضا کنندگان:

۱- شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت

۲- شورای سازماندهی کارگران غیر رسمی نفت (ارکان ثالث)

۳- کمیته پیگیری برای ایجاد تشکلهای کارگری

- ۴- شورای بازنشستگان ایران
 - ۵- صدای مستقل کارگران گروه ملی فولاد
 - ۶- انجمن صنفی کارگران برق و فلز کار کرمانشاه
 - ۷- سندیکای نقاشان استان البرز
 - ۸- مدافعان لغو کار کودکان
- خرداد ۱۴۰۲، مه ۲۰۲۳

کانون مدافعان حقوق کارگران از ایران ؛ خطاب به کنفدراسیون اتحادیه های کارگری همزمان با برگزاری

یکصد و یازدهمین کنفرانس سازمان جهانی کار!

کنفدراسیون اتحادیه های کارگری جهانی در حالی در سمینار سالانه سازمان جهانی کار شرکت می کنند، که امسال مصادف است با چهلمین سالگرد حمایت شان از جنبش کارگری ایران که در ۱۹۸۳ میلادی (۱۳۶۲) به شماره پرونده ۱۱۸۷ ثبت شده است. گزارش اعتصابات کارگری و سرکوب، زندان و اعدام گسترده آن دهه خونین را اگر با سال ۱۴۰۲ مقایسه کنیم، مشاهده خواهد شد که هر سال تعداد اعتراضات فزاینده تر است و وضعیت کارگران ایران به لحاظ اقتصادی و اجتماعی به درجات پایین تری سقوط کرده است.

در کنار سرکوب، نبود حق تشکل و اعتصاب، زندان و اعدام، شاهد بیش از چهار میلیون کودک کار، چندین میلیون بازنشسته هستیم که در زیر خط فقر زندگی می کنند، تبعیض جنسی-قومی گسترده تر شده، کارگران در بسیاری از بخش های اقتصادی با کمترین مکانیزم های ایمنی کار می کنند، حداقل دستمزد به معنای گرسنگی و فقر مطلق است، به دلیل نبود سیاست اقتصادی، بسیاری از موسسات اقتصادی ورشکسته شده و بیکاری گسترده گریبان کارگران ایران را گرفته ، ۹۶ درصد کارگران شاغل با قراردادهای موقت و در بخش های غیر بومی کار می کنند و کارگران در مناطق آزاد تجاری و انرژی همانند بردگان زندگی می کنند.

در هشت اکتبر سال گذشته کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری، کمیته مشورتی اتحادیه کارگری و فدراسیون های اتحادیه جهانی در بیانیه ای اعلام کردند: “کل جنبش بین المللی اتحادیه های کارگری به مردم فوق العاده شجاعی که در مقابل سرکوب وحشیانه ای که توسط رهبران حکومت ایران انجام می شود، ایستاده اند، ادای احترام می کند. مقاومت توسط زنان و دخترانی هدایت می شود که علیرغم اینکه در معرض خطر بزرگی هستند، می خواهند به زن ستیزی و انقیاد حقوق اولیه شان توسط حکومت پایان دهند.”

در ۲۱ نوامبر سال گذشته در کنگره کنفدراسیون های کارگری نقض سیستماتیک حقوق اساسی مردم ایران از جمله حق تشکل یابی به شدت محکوم شد و کنگره خواهان آزادی فعالان صنفی و کارگری زندانی، پایان خشونت علیه زنان و دختران در ایران و تصویب و اجرای عهدنامه های سازمان جهانی کار از سوی جمهوری اسلامی شده و از سازمان های بین المللی خواسته شد تا از اتحادیه های کارگری و سایر تشکل ها در ایران حمایت کنند.

در ۲۶ ماه مه امسال کنگره کنفدراسیون اتحادیه های کارگری اروپا قطعنامه ای تحت عنوان جنبش زن، زندگی، آزادی صادر کرد، که در آن به شگردهای رژیم در سرکوب بیرحمانه جنبش کارگری، سرکوب رسانه ها، سرکوب اعتصابات و اعتراضات دستگیری، شکنجه، تجاوز و اعدام زندانیان، اعتلا و تداوم شرایط انقلابی چند ماه گذشته اشاره شده است.

بسیاری از تشکل های کارگری و اجتماعی در اقصا نقاط دنیا بیانیه های مشابه ای در حمایت از دستمزدبگیران و نیروهای اجتماعی صادر کردند.

اما متأسفانه برخی از نهادهای بین المللی همانند شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد با انتخاب نماینده ایران به عنوان رییس مجمع این شورا عملاً در مقابل مردم ایران قرار گرفتند و این مسأله بی اعتمادی مردم ایران را به این نهادهای جهانی افزایش داده است.

در این شرایط جامعه دستمزدبگیران ایران از تشکلهای مستقل کارگری جهانی می خواهد که حمایت گسترده و پر قدرت بین المللی خود را از مبارزات کارگری در ایران ادامه داده و یک نقشه راه برای پیشبرد مبارزات ارائه دهند. امروز نیاز به کارزاری متحد برای پیشبرد مبارزات اقتصادی و سیاسی در ایران وجود دارد تا با مشارکت وسیع تشکل های کارگری- اجتماعی بتوان به حقوق از دست رفته کارگران و زحمت کشان ایران تا حدودی دست یافت. این نقشه راه در بیانیه منشور مطالبات حداقلی تشکلات کارگری در بهمن سال گذشته انتشار یافته و بر اجرای آن تاکید شده است و ما خواهان حمایت و پیش برد آن منشور مطالبات حداقلی از سوی شما هستیم.

خواست های ما عبارت از این است:

۱- همانند شکایت شماره ۲۸۰۷ (سال ۲۰۱۰ میلادی یا ۱۳۸۹ شمسی) در رابطه با حضور «نمایندگان کارگری ایران» در سازمان بین المللی کار، خواهان لغو اعتبار نامه هیات نمایندگی به اصطلاح کارگری ایران برای شرکت در اجلاس سازمان بین المللی کار شوید. نباید گذاشت صدایی واقعی جنبش مستقل کارگران ایران در این نشست نباشد. زیرا سید محمد یاراحمدیان «نماینده و سرپرست هیئت کارگری رژیم در سازمان بین المللی کار» نهاد دست ساز مجمع عالی نمایندگان کارگری نماینده نیروهای مسلح چگونه می تواند نماینده کارگران ایران باشد؟

۲- همانند گذشته، اسامی نهادهای اقتصادی جهانی را اعلام کنید که با همکاری های اقتصادی با حکومت ایران در نقض حقوق کارگران ایران مشارکت دارند. بسیاری از نهادهای اقتصادی غربی در ایران سرمایه گذاری دارند.

از نهادهای مستقل کارگری جهانی می خواهیم نهادها و افرادی که در به فلاکت رساندن اقتصاد ایران و یا در سرکوب مردم (همانند نهادهای نظامی) نقش داشته اند و امروز در کشورهای دیگر سرمایه گذاری کرده اند را شناسایی و اعلام کنند. نهادهایی که در عرصه تکنولوژی ارتباطات گیری در سرکوب نقش دارند را جوابگو کنید و این حق دستمزد بگیران است که امکان ارتباط گیری مستقل را داشته باشند.

۳- از اسیران در بند زندانها و سیاهچالهای قرون وسطایی که برای حقوق طبیعی و اولیه خود دست به اعتراض زده اند، حمایت و خواهان آزادی بی قید و شرط و فوری کارگران، معلمان، دانشجویان، خبرنگاران و... باشید.

به حکومت ایران نباید اجازه داد که از پاسخگویی به کنوانسیون هایی که در سازمان جهانی کار امضا کرده است، فرار کند. امروز کمیته تحقیق و تفحص بین المللی در رابطه با وضعیت زندان ها امری عاجل است، شرایط اسف بار در زندان ها، دستگیری های گسترده، افزایش احکام بدون پشتوانه، اعدام های گسترده هر روز بیشتر می شود.

ما مطمئن هستیم آن روز خواهد رسید که دستمزدبگیران حق تشکل و آزادی های بنیادین را بدست خواهند آورد.

ژوئن ۲۰۲۳

کانون مدافعان حقوق کارگر

فراخوان تشکیل کمیته برگزاری تظاهرات در همبستگی و پشتیبانی از جنبش کارگری ایران در مقابل سازمان جهانی کار- ژنو در کلاب هاوس !

تظاهرات در اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار!

دوستان، همراهان، فعالین و مدافعان جنبش کارگری، اتحادیه ها، سندیکای های کارگری، تشکل های زنان، احزاب و سازمان های سیاسی!

اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار (ILO) در روزهای ۵ تا ۱۶ ژوئن در مقر این سازمان در ژنو برگزار می شود. در حالی که جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی تداوم دارد، مبارزات، اعتراضات و اعتصابات طبقه کارگر ایران (بمعنای وسیع کلمه) در بخش ها و صنایع و حوزه های مختلف تشدید شده و گسترش یافته است. از سوی دیگر تهاجم و تعرض جمهوری اسلامی علیه کارگران و زحمتکشان در ایران یکسره شدت یافته است. اکنون

سرکوب بی وقفه، دستگیری های وسیع، زندان و اعدام به اصلی ترین حربه رژیم دررویارویی با خیزش انقلابی مردم ایران تبدیل شده است.

اجلاس سالیانه سازمان جهانی کاردرماه ژوئن به بررسی نقض حقوق بنیادین کارمی پردازد. درشرایطی که رژیم باراصلی بحران های عمیق وساختاری نظام سرمایه داری ایران را برگرده کارگران وزحمتکشان گذاشته است وهر صدای حق خواهی واعتراض به فقروفلاکت و فرودستی درجامعه را بیرحمانه سرکوب می کند. درحالی که نمایندگان واقعی کارگران ایران درزندان های رژیم دربند واسیر هستند، یا دستگیر و تحت تعقیب قرارمی گیرند، رژیم عناصرتشکل های دست سازو ضد کارگری خود را به این اجلاس گسیل می دارد.

از این روبرای برپائی هرچه دموکراتیک ترکمیته برگزارکننده این تظاهرات دراعتراض به حضور جمهوری اسلامی دراجلاس سازمان جهانی کار وهمبستگی با مبارزات طبقه کارگر ایران از شما می خواهیم درنشستی که به همین مناسبت درروزپنج شنبه ۱۸ ماه می راس ساعت ۸ عصردر فضای مجازی در آدرس ذیل برگزار می شود فعالانه شرکت نمائید.

آدرس محل نشست در کلاب هاوس

<https://www.clubhouse.com/invite/oE8DOMUr>

– Clubhouse

**«در همبستگی با مبارزات طبقه کارگردر ایران!
اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار»**

ما از همه مبارزین پیکاربرای نان وآزادی ، از همه فعالین کارگری، اتحادیه های کارگری، نهاد ها وتشکل های کارگری، تشکل های زنان ، احزاب وسازمان های سیاسی دعوت می کنیم برای پشتیبانی وهمبستگی با جنبش کارگری ایران درتظاهرات روز ۹ ژوئن در شهر ژنو- سوئیس شرکت واز این جنبش حمایت نمایند.

**مکان تظاهرات : ژنو – میدان ملل
زمان – ۱۱:۰۰ تا ۱۵:۰۰ جمعه ۹ ژوئن –**

تلفن تماس مرجان افتخاری +41774352061

eftkhari_marjan@yahoo.com

علی

مبارکی +41765161866

kargar_1357@hotmail.com

جمشید مهر

۹ ژوئن؛ اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس جهانی کار

کمیته برگزارکننده آکسیون اعتراضی ۹ ژوئن در ژنو اعلام کرده است در این روز آکسیون اعتراضی در اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار و همبستگی با مبارزات کارگران در ایران برگزار خواهد کرد.

این کمیته از تمامی مدافعین حقوق طبقه ی کارگر و آزادی خواهان دعوت کرده است در این تجمع اعتراضی شرکت کنند.

این آکسیون در همبستگی با مبارزات کارگران در ایران برگزار می شود و خواست های آن به شرح زیر اعلام شده است: حق تشکل یابی، اعتراض، اعتصاب و امنیت شغلی؛ آزادی بی قید و شرط کارگران زندانی و تمامی زندانیان سیاسی؛ لغو شکنجه و اعدام.

اتحادیه ها و سندیکاهای بزرگ کشورهای اروپایی از این تجمع حمایت کرده اند. از جمله کنفدراسیون عمومی کار (س ژ ت)، کنفدراسیون متحده سندیکایی (اف اس او)، اتحادیه ی سندیکایی همبستگی (سولیدر)، اتحاد ملی سندیکاهای مستقل (او ان اس آ) در فرانسه، پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد - ایران. همچنین بنابر گزارش کمیته برگزاری سندیکاهای کشورهای سوئیس و ایتالیا نیز حمایت خود را از این آکسیون اعلام کرده اند.

۹ ژوئن ۲۰۲۳

ساعت ۱۱ تا ۱۵

Place des Nations Geneve

فراخوان سندیکا‌های کارگری فرانسه و سوئیس به تظاهرات در حمایت از فعالین کارگری و معلمی زندانی و در اعتراض به سرکوب ها در ایران

زمان : جمعه ۹ ژوئن ساعت ۱۱ صبح الی ۱۵ بعد از ظهر

مکان : ژنو - مقابل دفتر سازمان جهانی کار - سازمان ملل

گردهمایی در ژنو، جمعه ۹ ژوئن ۲۰۲۳ در اعتراض به سرکوب در ایران

به مناسبت کنفرانس سالانه سازمان جهانی کار، ما تشکلات سندیکایی امضا کننده این متن، حمایت و شرکت خود را در گردهمایی اعتراض فراخوانده توسط پناهنده گان ایرانی برای روز ۹ ژوئن ۲۰۲۳ در مقابل مقر سازمان ملل متحد در ژنو اعلام می کنیم.

از این طریق، تشکلات ما اعتراض خود را نسبت به اقدامات سرکوبگرانه اخیر مقامات جمهوری اسلامی ایران به گوش همگان می رساند. از آن جمله:

- افزایش تعداد اعدام ها از جمله بیش از ده جوان در طی هفته های اخیر،

- مرگ نزدیک به ۶۰۰ معترض،

- حبس بیش از ۲۲۰۰۰ نفر از جمله بسیاری از سندکالیست ها و فعالان انجمن ها (از جمله دو معلم فرانسوی عضو اتحادیه کارگری فرانسوی).

- تداوم سرکوب زنانی که از پوشش اسلامی خودداری می کنند،

ما هم چنین به حضور هیأتی متشکل از ۳۰ نفر از ایران در کنفرانس سازمان جهانی کار، که ۷ نفر از سوی رژیم به نمایندگی از کارگران منصوب شده اند، اعتراض می کنیم.

تا به امروز جمهوری اسلامی ایران از تصویب ۵۸ متون اساسی سازمان جهانی کار، از جمله متون مربوط به آزادی ایجاد اتحادیه های کارگری، حمایت از حقوق سندیکایی و مذاکرات جمعی (کنوانسیون های ۸۷ و ۹۸) خودداری کرده است.

به هر حال، این دولت رسماً عضو این سازمان است و این که برخلاف استانداردها و تصمیمات این نهاد عمل می کند به هیچ وجه قابل قبول نیست.

به هیچ وجه قابل قبول نیست که کشوری که رسماً عضو نهاد رهبری سازمان جهانی کار است، دولت اش هر روزه مصوبات آن را زیر پا بگذارد و برخلاف آن ها عمل کند.

از سوی دیگر ایران دو میثاق بین المللی حافظ عمدتاً حق تشکیل اتحادیه‌های کارگری، پیوستن به اتحادیه‌ها و ملاقات با اتحادیه‌های کارگری کشورهای دیگر را امضا کرده است، از آن جمله:

- میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (PIDCP-ICCPR) ماده ۲۲؛

- میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی (PIDESC/ICESCR) ، ماده ۸.

با وجود این، دولت ایران صدها نفر را که در چارچوب این دو میثاق امضا شده توسط دولت ایران، عمل می‌کنند، سرکوب می‌کند.

جمعه ۹ ژوئن ۲۰۲۳ از ساعت ۱۱ صبح در مقابل کاخ ملل در ژنو

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (CFDT) - فرانسه

کنفدراسیون عمومی کار (CGT) - فرانسه

فدراسیون اتحادیه‌های کارگری (FSU) - فرانسه

اتحادیه کارگری همبستگی (Solidaires) - فرانسه

اتحاد ملی اتحادیه‌های کارگری مستقل (UNSA) - فرانسه

سندیکای ژنو (CGAS) - سوئیس

سندیکای خدمات عمومی ژنو (SSP) - سوئیس

**درخواست از اتحادیه‌های کارگری: از تظاهرات ۹ ژوئن علیه
حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار حمایت کنید!**

در آستانه برگزاری اجلاس سازمان جهانی کار "کمیته برگزارکننده آکسیون اعتراضی ۹ ژوئن در ژنو" در نامه ای خطاب تشکل ها و اتحادیه های کارگری از آنها درخواست کرده است که از تظاهرات ۹ ژوئن علیه حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی پشتیبانی کنند. تاکنون ده سندیکا و اتحادیه های کارگری از کشور های مختلف با میلیون ها عضو حمایت خود را از این تظاهرات و کارگران ایران اعلام کرده اند. در بخشی از این نامه آمده است: " از شما تقاضا می کنیم که اتحاد طبقاتی و بین المللی خود را به نمایش بگذارید و نشان دهید که کارگران ایران تنها نیستند.

- با افزودن نام خود به عنوان حامی، از این تظاهرات پشتیبانی کنید،

- از حق تشکل یابی کارگران ایران که توسط رژیم جمهوری اسلامی بطور سیستماتیک سرکوب می شود، حمایت نمایید،

- اعدام های گسترده در ایران را محکوم کنید،

- از رژیم جمهوری اسلامی بخواهید که کارگران و معلمان زندانی را بدون قید و شرط آزاد کند .

متن فارسی و انگلیسی این نامه را در زیر می خوانید. این کمیته از همگان می خواهد که در صورت امکان متن انگلیسی را برای اتحادیه های کارگری کشور های محل سکونت خود ارسال کنند .

به همه اتحادیه های کارگری

همزمان با یکصد و یازدهمین کنفرانس سالیانه سازمان جهانی کار، ما جمعی از فعالین کارگری و پناهندگان ایرانی در اعتراض به حضور هیئت های نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در این کنفرانس و با خواست آزادی کارگران و معلمان زندانی و متوقف شدن اعدام معترضان در ایران، در روز ۹ ژوئن تجمع اعتراضی در میدان Place des Nations. ژنو برگزار خواهیم کرد. از شما تقاضا می کنیم به هر نحو که می توانید از جمله با ارسال پیام و یا با حضور و سخنرانی در این تجمع، همبستگی طبقاتی خود را با کارگران ایران که از حقوق بنیادی خود از جمله حق ایجاد تشکل و انعقاد پیمان های دستجمعی (مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار) محروم شده اند، اعلام نمایید.

نقض آشکار حقوق پایه ای کارگران ایران توسط رژیم جمهوری اسلامی دهه هاست که ادامه دارد و بخشی از آن نیز در گزارش های سالیانه سازمان جهانی کار مستند شده است. اما تا کنون هیچ اقدام مناسبی در این زمینه از سوی این سازمان صورت نگرفته و این پرونده هم چنان باز است.

فعالین و تشکل های مستقل کارگری در ایران در سالهای گذشته و به ویژه در آستانه برگزاری کنفرانس سالیانه سازمان جهانی کار، بارها از طریق نامه و ارسال طومار به هیئت مدیره این سازمان، ضمن بر شمردن موارد گسترده پایمال شدن حقوق اولیه کارگران توسط دولت جمهوری اسلامی، اعلام کرده اند که هیئت نمایندگی کارگری جمهوری اسلامی از رهبران تشکل های کارگری وابسته به دولت تشکیل شده و به هیچ رو کارگران ایران را نمایندگی نمی کند. برای نمونه "شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران" در سال گذشته با ارسال طوماری به هیئت مدیره سازمان جهانی کار بطور صریح اعلام کرد که معلمان و کارگران ایران در سازمان جهانی کار نماینده ای ندارند و خواهان برکناری هیئت نمایندگی کارگری ایران از سازمان جهانی کار گردید. این تشکل معلمی به خاطر کمپین های خود برای رساندن صدای کارگران ایران در عرصه جهانی، از جمله به خاطر رساندن این صدا به سازمان جهانی کار، برنده جایزه صلح ویژه حقوق بشر سال ۲۰۲۳ از سوی بنیاد ۱۸ مه کره جنوبی شد.

موارد نقض حقوق اولیه کارگران توسط جمهوری اسلامی بسیار گسترده است و در اینجا امکان پرداختن حتی به سر فصل های آن نیست؛ بنابراین فقط به چند مورد بسنده می کنیم:

در هنگام نوشتن این نامه، ۱۵ نفر از معلمان، شامل تعدادی از معلمان سرشناس عضو "شورای هماهنگی تشکل های صنفی معلمان ایران" از جمله اسماعیل عبدی، رسول بدایی، جعفر ابراهیمی، عزیز قاسم زاده، فرزانه ناظران پور به دلیل فعالیت در دفاع از حقوق معلمان، در زندان بسر می برند. و این درحالی است که صدها نفر از فعالین کارگری و معلمان در ماههای اخیر به خاطر فعالیت های اتحادیه ای احضار شده اند، از کار بر کنار شده اند، از سوی نهادهای امنیتی مورد تهدید قرار گرفته اند و یا اینکه در نوبت محاکمه و یا در انتظار صدور حکم دادگاه بسر می برند.

نمونه دیگر مربوط به سندیکای کارگران شرکت اتوبوس رانی تهران است؛ رضا شهابی عضو هیئت مدیره و حسن سعیدی از اعضای این سندیکا بیش از یک سال است که بدون

محاکمه در زندان اوین، زندانی هستند. "جرم" آنها این است که سال گذشته در آستانه روز جهانی کار با دو تن از فعالین سندیکایی فرانسه، خانم سیسیل کوهر و شریک زندگی او، ژاک پاریس که برای مسافرت به ایران رفته بودند، دیدار کرده اند. سیسیل کوهر و ژاک پاریس نیز از آن زمان تا کنون بدون محاکمه در زندان بسر می برند. در همین رابطه خانم آنیسا اسد الهی معلم زبان انگلیسی و فعال کارگری که او نیز در ملاقات با دو فعال سندیکایی حضور داشت در اردیبهشت امسال در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران محاکمه و به ۵ سال و هشت ماه حبس تعزیری محکوم شده است.

همچنین در جریان جنبش انقلابی جاری موسوم به زن، زندگی، آزادی که از اواخر شهریور ۱۴۰۱ آغاز شد، رژیم جمهوری اسلامی همزمان با سرکوب خونین اعتراضات خیابانی که تا کنون به کشته شدن بیش از ۵۶۰ نفر از تظاهرات کنندگان از جمله نزدیک به ۷ کودک انجامیده، بر شدت سرکوب فعالین و تشکل های مستقل کارگری - که در شرایط عادی نیز بطور مداوم تحت انواع فشار ها و سرکوب ها قرار داشتند - افزوده است. در هم شکستن اعتصاب ها و اعتراضات کارگری، ضرب و شتم و دستگیری کارگران، احضار و تهدید صدها نفر از کارگران پیش از شروع اعتصاب ها و تجمع های اعتراضی و نیز هجوم نیروهای امنیتی به منازل و دستگیری دستجمعی فعالین کارگری، بخشی از رفتار خشونت بار رژیم اسلامی با کارگران بوده است.

افزون بر این، رژیم اسلامی در ماههای اخیر به منظور جلوگیری از شعله ور شدن دوباره تظاهرات خیابانی و گسترش اعتصابات و اعتراضات کارگری، به اعدام دستجمعی معترضان دستگیر شده همراه با مجرمان عادی روی آورده است. به گزارش سازمان حقوق بشر، تنها در دو ماه و نیم گذشته ۱۳۸ نفر در ایران اعدام شده اند. آخرین آنها اعدام سه زندانی سیاسی یعنی سعید یعقوبی، مجید کاظمی و صالح میرهاشی در ۱۹ مه ۲۰۲۳، در اصفهان بود.

بطور کلی تقریباً هیچ یک از مقوله های نامه سازمان جهانی کار را نمی توان نام برد که رژیم اسلامی ایران بطور سیستماتیک و هر روزه آن را زیر پا نگذاشته و نقض نکرده باشد. با این وجود و به رغم مخالفت شدید تشکل های مستقل کارگری در ایران، سازمان جهانی کار، هیئت نمایندگی کارگری ایران که وابسته به دولت است را به عنوان نماینده کارگران ایران پذیرفته است. واقعاً شرم آور است که صدای کارگران، فعالین کارگری و تشکل های مستقل کارگری ایران در سازمان جهانی کار و در کنفرانس سالیانه آن شنیده نمی شود و در عوض، به نام آنها ها عده ای تحت عنوان هیئت نمایندگی کارگری ایران در این سازمان حضور می یابند که با هزار رشته به دولت سرکوب گر جمهوری اسلامی متصل و توجیه گر و شریک جرم در نقض حقوق پایه ای کارگران در ایران هستند.

تظاهرات روز جمعه ۹ ژوئن کوششی است برای بازتاب صدای کارگران ایران؛ تلاشی است برای آزادی کارگران و معلمان زندانی و همه زندانی سیاسی و همچنین اعتراض به اعدام های گسترده در ایران است

از شما تقاضا می کنیم که اتحاد طبقاتی و بین المللی خود را به نمایش بگذارید و نشان دهید که کارگران ایران تنها نیستند

-با افزودن نام خود به عنوان حامی، از این تظاهرات پشتیبانی کنید،

-از حق تشکل یابی کارگران ایران که توسط رژیم جمهوری اسلامی بطور سیستماتیک سرکوب می شود، حمایت نمایید،

-اعدام های گسترده در ایران را محکوم کنید،

-از رژیم جمهوری اسلامی بخواهید که کارگران و معلمان زندانی را بدون قید و شرط آزاد کند .

تا کنون سندیکا ها و اتحادیه های زیر از تظاهرات ۹ ژوئن در ژنو حمایت کرده اند :

کنفدراسیون دموکراتیک فرانسوی کار (CFDT) فرانسه

کنفدراسیون عمومی کار (CGT) فرانسه

فدراسیون اتحادیه های کارگری متحد (FSU) فرانسه

اتحادیه کارگری همبستگی (Solidaires) (فرانسه

اتحاد کشوری اتحادیه های کارگری مستقل (UNSA) فرانسه

سندیکای ژنو CGAS سوئیس

سندیکای خدمات عمومی ژنو (SSP) سوئیس

کنفدراسیون عمومی کارگران (IGCL) ایتالیا

پلاتفرم سندیکا های کارگری سوئد – ایران

اتحادیه کارگران خدمات دولتی (PCS) انگلستان

کمیته برگزار کننده آکسیون اعتراضی ۹ ژوئن در ژنو

برای اطلاعات بیشتر از طریق زیر با ما تماس بگیرید

jamshidmehr@hotmail.com

kargar_1357@hotmail.com

در دفاع از کارگران ایران اقدامات اضطراری ضروری است!

کارگران ایران نیز طی صد سال گذشته به مبارزه ای بس برای بدست آوردن حقوق خود لحظه به لحظه و وجب به وجب جنگیده اند. اما امروز همراه تهیدستان میلیونی دیگر در زیر خط فقر زندگی می کنند. از تشکل های کارگری مستقل خود محرومند، حق تشکل و حق اعتصاب ندارند و حتی از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر اول ماه مه محروم هستند. این طبقه وسیع شامل کارگران و معلمان و بازنشستگان پرستاران و رانندگان و همه کارکنان بخش خدمات و غیره است. گسترش فقر و تنگدستی و زیر خط فقر قرار گرفتن بخش وسیعی از مردم ایران از یک طرف و گسترش فساد مالی و رشوه خواری در سیستم اداری از طرف دیگر موجب گسترش اعتراضات و اعتصابات کارگری، معلمان، بازنشستگان، و اقشار زحمتکش ایران شده است.

پاسخ جمهوری اسلامی به این شرایط تشدید سرکوب های سیاسی و امنیتی، زندان، شکنجه، اعدام و بکارگیری روشهای جزایی قرون وسطایی مثل شلاق زدن معترضین و صدور احکام فراقانونی و دلبخواهی توسط دادگاه های انقلاب اسلامی و بدون هر گونه دسترسی محکومین به وکیل مدافع بوده است. با این همه نه تنها وسعت این اعتراضات کاهش نیافته است بلکه روز به روز بر شدت آن افزوده نیز شده است.

خواست مشترک و اصلی بسیاری از اعتراضات و اعتصابات های کارگری اعتراض به عدم پرداخت دستمزد چند ماه کارگران اعتراض علیه خصوصی سازی ها، عدم پرداخت مزایای مختلف از جمله حق طبقه بندی شغلی، لغو قراردادهای موقت، بهبود شرایط کار و افزایش دستمزد ها بوده است می باشد.

پلاتفرم سندیکاهاى کارگری سوئد بدین وسیله از سازمان جهانی کار، فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری و همچنین از گزارشگر ویژه سازمان ملل در رابطه با وضعیت حقوق بشر در ایران می خواهد که در اسرع وقت جهت بررسی و رسیدگی به این شرایط بسیار نگران کننده کارگران اعتصابی، فعالین کارگری، مدنی و سیاسی زندانی اقدامات ضروری جهت وادار کردن جمهوری اسلامی ایران به رعایت و تضمین مقاوله نامه های ۹۸ ، ۸۷ و از جمله ارسال نماینده ای به ایران، نمایید.

جمهوری اسلامی ایران بیش از پیش در سرکوب فعالین کارگری و مدنی مصمم تر شده است و بر سیاست ارباب، سرکوب و زندان خود شدت بخشیده است. در مقابل تصمیم جمهوری اسلامی بر تداوم و شدت یابی سرکوب ها اعلام موضع و دادن اطلاعاتی حمایتی از طرف تشکل ها و اتحادیه های کارگری اگرچه ضروری است اما کفایت نمی کند.

پلاتفرم سندیکاهاى کارگری سوئد-ایران قبلا نیز بکرات متذکر شده بودیم که ایزوله کردن و محدود کردن نقش رژیم در سازمان جهانی کار از طریق تشکیلات مستقل خود کارگران با کمک و همبستگی با سایر سندیکاهاى کارگری کشورهای عضو این نهاد می تواند انجام بگیرد.

اکنون با توجه به جنبش زن زندگی آزادی و ابتکار اخیر منشور مطالبات حداقلی تشکل های کارگران، معلمان و مدنی. کارگران بطور واضح میگویند ما شورای عالی ضدکارگری را قبول نداریم و به آن اجازه نمی دهیم که از بالای سرما برای زندگی و شرایط کاری ما تصمیم بگیرد.

برای مقابله واقعی و عملی در مقابل این سیاست باید در ابعادی بین المللی به مقابله برخاست و حرکت و اعتراضات وسیع تری را باید سازمان داد. پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد اقدامات معینی را در این رابطه در دستور کار خود قرار داده است و امیدوار است که اقدامات ضروری و عاجل در دستور کار سندیکاهای کارگری در کشورهای مختلف و در سطح دبین المللی برای مقابله با این سرکوب ها قرار گیرد.

پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد ضمن محکوم کردن اعمال ضد انسانی جمهوری اسلامی ایران خواستار:

آزادی بی قید و شرط و فوری کلیه فعالین کارگری، معلمان، بازنشستگان و فعالین مدنی و روزنامه نگاران

پایان دادن به اعمال فشار و سرکوب فعالین کارگری و مدنی در ایران

الویت درجه یک قرار دادن پرداخت دستمزدهای معوقه از طرف کارفرما و تضمین پرداخت آن از طرف دولت

برسمیت شناسایی حق تجمع و تشکیل تشکل ها و اتحادیه های مستقل و آزاد کارگری

لغو اتهامات امنیتی علیه فعالین کارگری و مدنی

پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد / ایران

Stockholm 2 Juni 2023

جهت اطلاع عمومی:

پلاتفرم سندیکاهای کارگری سوئد/ایران، پروژه همکاری مشترک سازمان سراسری کارگران سوئد، اتحادیه کارگران ترانسپورت سوئد، اتحادیه فلز، سازمان اتحادیه ای شهرداری ها (کمونال)، سازمان مرکزی کارمندان سوئد می باشد (TCO)

**همبستگی با کارگران ایران در آستانه ی صد و یازدهمین اجلاس
سالیانه سازمان جهانی کار!**

ما تشکلات کارگری دانمارک، از مبارزات کارگران ایران برای دست یابی به حقوق بنیادی خود از جمله برای " آزادی تشکل و حق سازماندهی " و "حق سازمان دهی و

بستن پیمان های دستجمعی" که در مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار مستند شده، پشتیبانی می کنیم .

بطور کلی هیچ یک از مقاوله نامه های سازمان جهانی کار را نمی توان اسم برد که جمهوری اسلامی آن را بطور سیستماتیک نقض نکرده باشد. به رغم آنکه نقض حقوق بنیادی کارگران ایران در گزارش سالیانه ی خود سازمان جهانی مستند شده و با اینکه بسیاری از فعالین کارگری هم اینک در زندان بسر می برند و رژیم ایران هر روزه اعتراض و اعتصاب های کارگری را سرکوب می کند و صدها کارگر را حتی قبل از شروع اعتراض و اعتصاب، مورد ضرب شتم قرار می دهد و بازداشت می کند، سازمان جهانی کار، اقدامی در خور علیه رژیم ایران انجام نداده است.

ما بر این باوریم که کارگران ایران باید بتوانند نمایندگان واقعی خود را در اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار داشته باشند. در حال حاضر سازمان جهانی کار، یک گروه وابسته به دولت ایران که در سرکوب و نقض حقوق بنیادی کارگران ایران نقش ایفا می کنند را به این سازمان پذیرفته است؛ و این در حالی است صدای کارگران ایران، تشکلات مستقل کارگری و فعالین کارگری ایران در سازمان جهانی کار غایب است.

ما از تجمع اعتراضی نهم ژوئن ۲۰۲۳ در مقابل سازمان جهانی کار که برای بازتاب صدای کارگران ایران و در اعتراض به حضور نمایندگان جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار و با خواست آزادی کارگران و معلمان زندانی و توقف اعدام های گسترده معترضان در ایران برگزار می شود، پشتیبانی می کنیم.

- فدراسیون اتحادیه های کارگران 3F (این کنفدراسیون بزرگترین اتحادیه کارگری دانمارک با 26 لوکال اتحادیه از کارگران ترانسپورت و ساختمانی و.... میباشد.)

- اتحادیه کارکنان بخشهای عمومی (دولت و شهرداریها) و کمک مربیان کودک

- اتحادیه کارمندان آکادمیسین

- اتحادیه سراسری مربیان اجتماعی کودک (LFS)

- اتحادیه مشاوران اجتماعی دانمارک

- اتحادیه کارگران راه و ساختمان و محیط سبز (حومه کپنهاک)

در همکاری با کمیته زن - زندگی- آزادی در دانمارک

**همبستگی با کمیته جنبش کارگری در ایران SWIE فدراسیون بین
المللی پناهندگان عراقی IFIR .**

از متینگ و اعتراض نهم ژوئن در میدان ملل ژنو حمایت می کنند

نمایندگان مستقل کارگران در زندان و نمایندگان ضد کارگری در نشست سالانه ILO همبستگی با کمیته جنبش کارگری ایران و فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی از اعتراض نهم ژوئن در میدان ملل، ژنو حمایت می کنند.

ما با حضور سرکوبگران جنبش کارگری و تشکل های کارگری رژیم ساخته در نشست سالانه ILO مخالفیم.

ما از سازمان بین المللی کار (ILO) می خواهیم که خشونت مستمر مقامات ایرانی علیه فعالان سندیکایی، اعدام زندانیان سیاسی را محکوم کند و خواهان اخراج نمایندگان رژیم از کمیته هماهنگی سازمان بین المللی کار است.

افرادی از ایران در کنفرانس سازمان بین المللی کار شرکت می کنند که ادعا می کنند نمایندگان کارگران هستند و دستانشان مستقیماً با خون مردم ایران آغشته است. این در حالی است که نمایندگان واقعی کارگران در زندان های رژیم اسلامی ایران زندانی هستند.

دستگیری اتحادیه های کارگری ایران تلاش مذبوحانه ای از سوی رژیم برای ساکت کردن خواسته های آنها و بازخوانی خشم عمومی به عنوان ساختگی خارجی است. کارگران ایران و برادران و خواهرانشان در سراسر جهان از حقیقت آگاه هستند و خواهان آزادی فوری آنها هستند!

جمهوری اسلامی ایران کنوانسیون های سازمان بین المللی کار ۸۷ «آزادی تشکل و حمایت از حق سازماندهی» و ۹۸ «حق سازماندهی و چانه زنی جمعی» را نقض کرده است. محرومیت کارگران از حمایت های کارگری، انحلال سندیکاهای مستقل و پیگرد قانونی و محکومیت کارگران شرکت کننده در اعتصابات تنها نمونه هایی از نقض کنوانسیون های سازمان بین المللی کار است.

ما در کنار کارگران ایران هستیم و از اتحادیه های کارگری در سراسر جهان می خواهیم که از جنبش کارگری ایران حمایت کنند. خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط نمایندگان کارگران زندانی اخراج جمهوری اسلامی ایران از کمیته هماهنگی سازمان بین المللی کار و توقف اعدام زندانیان سیاسی.

زنده باد همبستگی بین المللی

همبستگی با کمیته جنبش کارگری ایران-SWIW-

فدراسیون بین المللی پناهندگان عراقی-IFIR-

solidarity.iranian.workers@gmail.com

<https://www.swiw.org/>

6 ژوئن 2023

زمینه:

همبستگی با کمیته جنبش کارگری ایران

این کمیته به ریاست جان مک دائل نماینده مجلس، با هدف ارائه توضیحات و اطلاعات در مورد مبارزات مردم در ایران، بسیج حمایت و همبستگی با قیام انقلابی، محکومیت نقض حقوق و اعدام ها، و تسهیل ارتباط مستقیم بین تشکل های کارگری در بریتانیا و ایران است. این کمیته متشکل از سیاستمداران، اتحادیه های کارگری، سازمان های کارگری، نمایندگان سازمان های حقوق زنان و حقوق پناهندگان، نویسندگان و فعالان است.

ایمیل:

Solidarity.iranian.workers@gmail.com

۶ ژوئن

بیانیه مشترک نهادهای چپ و دموکراتیک: اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار!

در همبستگی و پشتیبانی از جنبش کارگری ایران و اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار!

عناصر جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار، نمایندگان کارگران ایران نیستند! جمهوری اسلامی مقوله نامه های سازمان جهانی کار را پایمال می کند!

یکصدویازدهمین اجلاس سالیانه "سازمان جهانی کار" (ILO) در روزهای ۵ تا ۱۶ ژوئن ۲۰۲۳ در مقر این سازمان در ژنو برگزار می شود. بررسی «اجرای مقوله نامه ها و توصیه نامه ها» این نهاد در دستور کار اجلاس سالیانه قرار دارد.

اهداف، سیاست ها و راهبرد های سازمان جهانی کار نه تنها به دلیل پیروی از سه جانبه گرایی در مناسبات اقتصادی مسلط در جهان سرمایه داری و یا «اعطای چهره بشری به مقوله جهانی سازی» بلکه به دلیل گسترش بحران های همه جانبه جهان سرمایه داری، گسترش سیاست های نئولیبرالی در حوزه مناسبات کار (تشکل زدائی، بی ثبات سازی روابط کار، سقوط دستمزدها) با چالش های فراوان روبرو شده است. بر پایه «هزاران نمونه عینی» اجرای مقوله نامه ها و توصیه نامه ها و نظارت بر اجرای آنها و تضمین حقوق بنیادین کار با موانع و چالش های عدم اجرا و یا عدم پایداری به آنها روبرو شده است. از همین رונاتوانی از حمایت موثر از کارگران همچنان یکی از چالش های اساسی این سازمان است.

در ایران در چند دهه اخیر مناسبات تولیدی جامعه عمیقاً دیگرگون شده است. سلب مالکیت از توده ها در گسترده ترین ابعاد آن صورت گرفته است. خصوصی سازی ها، واگذاری های اموال عمومی، «مولد سازی های» منابع ثروت عمومی بر زمینه بحران های عمیق ساختاری اقتصاد سرمایه داری ایران، حیات طبقه کارگرایان را به مخاطره انداخته است. حکومت اسلامی رسماً مقوله نامه ۸۷ و ۹۸ را زیر پا گذاشته و اجرا نمی کند.

اکنون سال هاست که مفاد «قانون کار» در قرارداد های کارگری اعتباری ندارد و لغو زیر پا گذاشته شده است، خروج اکثریت کارگران از شمول این قانون انجام شده است. مقررات زدائی ها گسترده، موقتی و بی ثبات بودن قرار داد های کار، سرکوب شدید و نظام مند تشکل یابی کارگران، سرکوب نظام مند حقوق و دستمزد ها و پائین بودن و انجماد دستمزد های چند برابر زیر خط فقر، گسترش فقر و بی نوا سازی طبقه کارگر تشدید کرده است. افزایش بیکاری و بیکار سازی های گسترده به تشدید حاشیه نشینی انجامیده است. اشتغال هائی با عنوان شرکت های پیمانکاری تامین نیروی کار بدون برخورداری از بیمه های تامین اجتماعی و بدون امنیت شغلی رواج یافته است. کاهش حمایت های معیشتی، حقوقی، رفاهی و به عبارتی سقوط شدید تراز معیشتی طبقه کارگر در حد «بخور نمیر» حیات کارگران و زحمتکشان را به مخاطره انداخته است. گسترش سیاست های با خصیصه نئولیبرالی بازار کار و در یک کلام کاهش قدرت سازمانی و ساختاری طبقه کارگر تشدید شده است. مستثنی سازی کارگران از شمول بیمه های اجتماعی و بیمه بیکاری، ورشکستگی صندوق های بازنشستگی و بدهی های کلان دولت و کارفرمایان به سازمان تامین اجتماعی، رواج بیمه های خصوصی و خصوصی سازی صندوق های بازنشستگی، و در نهایت شانه خالی کردن دولت از مسئولیت های حاکمیتی، کالائی سازی بهداشت و درمان، مسکن، آموزش، بازتولید اجتماعی نیروی کار را با بحران روبرو ساخته است.

عدم رعایت استاندارد های ایمنی و حفاظت کار، بر بی ارزش شدن جان کارگران افزوده است.

تخریب وضعیت کارگران به دلیل مهاجرت های داخلی و به ویژه نقض گسترده حقوق پناهندگان قانونی و غیر رسمی (بویژه مهاجرین افغانستانی) که به عنوان نیروی کار بسیار ارزان و محروم از هرگونه پوشش تامین اجتماعی بکار گرفته می شوند، تشدید شده است.

گسترش اقتصاد زیر زمینی و اشتغال غیر رسمی بدون برخورداری از پوشش تامین اجتماعی بر تخریب وضعیت اشتغال زنان از طریق تشدید تبعیض های جنسیتی در مناسبات و شرایط بازار کار، زنان را به اشتغال غیر رسمی و محرومیت از پوشش تامین اجتماعی و مزد های ناچیز سوق داده است.

بر میزان کودکان کار و خیابان افزوده شده است.

آن چه بر شمردیم بیان روشن و آشکار عدم پایداری و نقض صریح و آشکار ۸ مقوله نامه بنیادین حقوق کار

(۹۸،۱۰۰،۱۱۱،۱۱۵،۱۸۲،۱۳۸،۲۹،۸۷) سازمان جهانی کار از سوی جمهوری اسلامی و همچنین تعرض و تهاجم جمهوری اسلامی به حق حیات کارگران و زحمتکشان است.

افزون بر این همه، جمهوری اسلامی اعتراضات و اعتصابات طبقه کارگرایران را به شدت سرکوب، فعالین کارگری را دستگیر و هر صدای حق خواهی و اعتراض به فقر و فلاکت و فرودستی در جامعه را بیرحمانه سرکوب می کند.

خیزش انقلابی زن، زندگی، آزادی و رویارویی این جنبش با حکومت ضربات سنگینی را بر رژیم وارد آورد. اکنون زندان و اعدام به اصلی ترین حربه رژیم در رویارویی با خیزش انقلابی مردم ایران تبدیل شده است

در اجلاس امسال در حالی که بسیاری از نمایندگان واقعی کارگران ایران، فعالین سندیکائی در زندان بسر می برند، قرار است نمایندگان حکومتی و ضد کارگری رژیم، نقض مقوله نامه و تعرض به طبقه کارگرایران را لاپوشانی و کتمان کنند. آنها قرار است پایبندی و اجرای مقوله نامه ها و توصیه نامه های سازمان جهانی کار را از سوی رژیم نشان دهند.

جمهوری اسلامی نه می خواهد و نه می تواند مقوله نامه های بنیادین حقوق کار را اجرا کند.

ما نهاد های چپ و دموکراتیک، گماشتگان، عناصر امنیتی جمهوری اسلامی را نمایندگان طبقه کارگرایران نمی دانیم. آنها عناصر تشکل های وابسته به جمهوری اسلامی هستند. ما خواستار اخراج آنها از مجمع عمومی سازمان جهانی کار هستیم.

ما از تشکل ها، سندیکا ها و اتحادیه های کارگری که در مجمع عمومی سالانه سازمان جهانی کار شرکت می کنند می خواهیم:

— در دفاع از مبارزات طبقه کارگرایران بر شرکت و حضور نمایندگان تشکل های مستقل و سندیکائی ایران تاکید و پافشاری کنند.

— پیگیرانه در مجمع عمومی بر اجرای ۸ مقوله نامه بنیادین حقوق کار از سوی جمهوری اسلامی تاکید و تصریح کنند!

— بر آزادی فوری نمایندگان کارگران و فعالان صنفی زندانی و همه زندانیان سیاسی و عقیدتی ایران تاکید کنند!

— بر توقف اعدام ها در میان همه ساکنان سرزمین مان ایران و خاصه در بین اقلیت های دینی و ملی تاکید و بر آزادی تمامی زندانیان سیاسی و دستگیر شدگان پافشاری کنند!

—ما از خواست هاو تاکیدات رضا شهابی از اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه که هم اکنون زندانی اوین است و علی نجاتی از سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در نامه هایشان به سازمان جهانی کار پشتیبانی می کنیم!

مانهاد های چپ و دموکراتیک از همه مبارزین پیکار برای نان و آزادی ، از همه فعالین کارگری، اتحادیه های کارگری مبارز، نهاد ها و تشکل های مدافع حقوق کارگران ، تشکل های زنان ، احزاب و سازمان های سیاسی دعوت می کنیم برای پشتیبانی و همبستگی با جنبش کارگری ایران در تظاهرات روز ۹ ژوئن از ساعت ۱۱ تا ۱۵ در میدان ملل در شهر ژنو- سوئیس شرکت واز جنبش کارگری ایران پشتیبانی نمایند.

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

زنده باد آزادی، برابری، دموکراسی!

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!

نهاد های چپ و دموکراتیک

خرداد ۱۴۰۲ – ژوئن ۲۰۲۳

— شورای همبستگی با مبارزات مردم ایران -انگلستان

—کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

—فدراسیون اروپا - بلژیک

—کمیته دفاع از زندانیان سیاسی ایران-برلین

—کانون پشتیبانی از مبارزات مردم ایران- وین

—شورای همراهی با الترناتیو کارگری ایران

—همبستگی با مبارزات مردم ایران – سوئیس

—همبستگی با مبارزات مردم ایران – لندن

—کمیته دفاع از مبارزات مردم ایران- سوئیس

—کانون همبستگی با کارگران ایران -گوتنبرگ (سوئد)

—کارگروه ارتباطات کانون کنشگران دموکرات و سوسیالیست هانوفر

- نهاد همبستگی با جنبش کارگری در ایران(غرب آلمان)

- شورای همراهی با آلترناتیو کارگری ایران . هلند

- شورای همبستگی ایرانیان با روژاوا – استکهلم

- انجمن سوسیالیست‌ها در سوئد

- انجمن پناهندگان ایرانی - گوتنبرگ

- کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران – استرالیا

فراخوان تجمع در اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در اجلاس سازمان جهانی کار و برای همبستگی با مبارزات کارگران در ایران!

تربییون کارگری: جنبش کارگری ، موقعیت کنونی آن و اجلاس سازمان جهانی کار

در تربییون کارگری این هفته ،علی دماوندی با ایوب رحمانی و علی رضا نوایی در باره موقعیت کنونی جنبش کارگری، نگاهی دارند به اعتراضات و مطالبات این جنبش در اردیبهشت ماه، علاوه برآن در باره اجلاس سازمان جهانی کار، درخواستها و انتظارات جنبش کارگری و فعالان آن در این رابطه، خواست اخراج نمایندگان حکومت اسلامی از این سازمان و دعوت عمومی از همه ی فعالان این جنبش در خارج از کشور برای شرکت در تظاهرات ۹ ژوئن در ژنو...گفتگو کرده است.

<https://www.youtube.com/watch?v=w0maETZNvZ0&t=65s>

**گفتگوی رادیو همبستگی استکهلم با جمشید مهر در پشتیبانی از جنبش کارگری ایران
مقابل سازمان جهانی کار – (ILO) ژنو میدان ملل**

۹ ژوئن

- جمشید مهر

تظاهرات در همبستگی و پشتیبانی از جنبش کارگری ایران مقابل سازمان جهانی کار)
– (ILO) ژنو میدان ملل جمعه ۹ ژوئن

<https://radiohambastegi.com/ms-music/%d9%be%d8%b4%d8%aa%db%8c%d8%a8%d8%a7%d9%86%db%8c-%d8%a7%d8%b2-%d8%ac%d9%86%d8%a8%d8%b4-%da%a9%d8%a7%d8%b1%da%af%d8%b1%db%8c-%d8%a7%db%8c%d8%b1%d8%a7%d9%86-%d9%85%d9%82%d8%a7%d8%a8%d9%84-%d8%b3%d8%a7>